

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

N. E. ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ.

Διευθυντής

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπί τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου, ἀριθ. 30.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἐν Ἀθήναις	ἔτησίαι δρ. Ν. 8
»	ἡμ. » » 5
» ταῖς ἐπαρχ. ἔτησίαι	» » 10
» » ἡμ. » » σ.	» » 5
» τῶ ἑξωτερ. ἔτησίαι	φρ. 15.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Δι' Ῥωσίδες Παρθένοι ἢ σκηναὶ τῶν Μηδονιστῶν. — Βικτωρία Σαρδού. (συνέχεια) — Ποικίλα. — Λύσις Δινίγματος. — Αἴνιγμα.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛ. ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐν Ἀθήναις λεπτὰ 10.
» ταῖς ἐπαρχίαις	» 15.
» τῶ ἑξωτερικῶ	» 25.
Φύλλα προηγούμενα	» 50.

Ἡ ΝΙΝΟΝ ΔΕΛΑΓΚΛΟΣ

Ἡ ΓΑΛΛΙΣ ΑΣΠΑΣΙΑ

L'indulgente et sage nature
 A forme l'âme de Ninon,
 De la volupté d'Épicure,
 Et de la vertu de Caton.

ΑΙ ΡΩΣΙΔΕΣ ΠΑΡΘΕΝΟΙ

Ἡ ΣΚΗΝΑΙ ΤΩΝ ΜΗΔΟΝΙΣΤΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἡ ΚΥΑΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ὁ Σωφρόνιος Κομῶρ ἐτελείωνε τὴν ἀνάγνωσιν ἄρθρου, ὑπερ ἑμελλε νὰ δη-

μοσιευθῆ τὴν ἐπαύριον ἐν τῇ Ἐπαναστατικῇ ἔφημερίδι.

— α' Ὁ πόλεμος ἔληξε. Πόσον ἐστοίχισεν. Ἀφελὲς ἐρώτησις. Τί ἐνδιαφέρεται ὁ μικρὸς ἡμῶν πατήρ, ὁ Τσάρς, περὶ τόσων δαπανηθέντων ἑκατομμυρίων, περὶ τόσων χιλιάδων ἀνδρῶν φονευθέντων; Τοῦτο δὲν ἐγένετο ὅπως αὐτὸς δοξασθῆ; Τὰ ρούλια, ἅτινα συλλέγουσιν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπὸ καλύβης

εἰς καλύβην, ἄχρι τῶν ὀρίων τῆς Κίτης, θὰ ἔλθωσι νὰ πληρώσωσιν ἐκ νέου τὸ αὐτοκρατορικὸν του ταμεῖον ἐκ δὲ τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων τῶν ἀνθρωπίνων σὺντων, ἅτινα καθ' ἕκαστον ἔτος γεννῶνται ἐν τῶ Κράτει του, δύνανται πάντοτε νὰ εὐρίσκῃ ὠραίους ἀνδρας, ὅπως φρουρῶσιν ἐν τοῖς ἀνακτόροις του, καὶ ἱκανὸν κρέας, ὅπως ἀποστέλλῃ αὐτὸ νὰ σπαιροβόλῃται εἰς τὰς μάχας του. Καὶ ὁμοίως

ὁ Τσάρος δὲν τοῖμα ἔτι νὰ θέσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς πολεμικῆς λείας. Καὶ τοῦτο, διότι ἄλλοι λύκοι περικυκλοῦσιν αὐτὸν καὶ τὸν βλέπουσι ζηλοτύπως. Ὁ δὲ μέγας καγγελλάριος τῆς Γερμανίας, ὅστις σήμερον εἶναι ὁ σπουδαιότερος ἀνὴρ τῆς γῆς, δὲν ἐλάλησεν ἔτι.— Αἰόλις ἐκεῖνος λαλήσῃ, πεντήκοντα, ἑκατὸν ἑκατομμύρια ἀνδρῶν, λάτρεις τῆς ἐπιτυχίας, θὰ κηρυχθῶσιν ὑπὲρ τῆς γνώμης του, καὶ θὰ ἀποτελέσωσι δημοσίαν γνώμην, εἰς ἣν ὁ Βίσμαρκ ἐν ἀνάγκῃ δύναται νὰ προσθέσῃ πεντακοσίας χιλιάδας πυροβόλων καὶ δέκα χιλιάδας τηλεβόλων. Εἶναι δὲ οὗτοι λόγοι ἰσχυροί, οὓς ἡ κυβέρνησις τῆς Πετροπόλεως θὰ ἐννοήσῃ κατὰ τὴν πρώτην λέξιν.

«Ἡμεῖς βεβαίως ἀγνοοῦμεν τί ἐν τοῖς συμβουλίαις αὐτῶν παρασκευάζουσιν οἱ ἀξιούντες ὅτι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ διαθέτωσι κατ' ἀρέσκειαν τὰς τύχας τῶν λαῶν. Οὐχ ἔττον ἡ γενικὴ πορεία τῆς συγχρόνου ἱστορίας ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ προῖδωμεν ὅτι τὰ μικρὰ Κράτει θὰ παρασυρθῶσιν ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἐλπίδος τῶν μεγάλων δυνάμεων. Ἡ ἰσχὺς καταβάλλει τὸ δίκαιον.

«Ἡμεῖς δὲ παλαισταὶ τοῦ κοινωνισμοῦ, τί εἴμεθα ἀπέναντι τῶν μεγάλων τούτων Κρατῶν, τῶν καταπληκτικῶν τούτων μηχανῶν τοῦ πολέμου καὶ τῆς καταστροφῆς;

«Εἴμεθα ἡ ἐλευθέρῃ διάνοι, εἴμεθα ἡ συνείδησις, εἴμεθα ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ δικαιοσύνη, εἴμεθα ἡ νέα ἰδέα, ἡ ἀναγκαῖα πρόοδος, ἣν οὐδὲν δύναται νὰ παρακωλύσῃ, ἡ βαδίζουσα, ἡ προχωροῦσα ἀπαύστως,—εἴμεθα τὸ κύμα, ὅπερ δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ὑπερβῇ πάντα τὰ προχώματα.

«Τρέμετε δεσπότες! τρέμετε ἄνθρωποι κτῆνοι! Νικηταὶ τῆς σήμερον, θὰ ἤσθε οἱ ἠττημένοι τῆς αὔριον!»

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐχειροκροτήθη θερμῶς, ὁ δὲ δημοσιογράφος ἐγείρας θυρυλαίαν εἰσήλθεν εἰς σκοτεινὸν διάδρομον.

Ἐν τῷ βῆθει τοῦ διαδρόμου ἤκουετο ὁ κανονικὸς κρότος πιστηρίου λειτουργούντος. Ἦτο ὁ κρότος, ὃν εἶχεν ἀκούσει ἡ Βάνδα.

IV

Ἡ μυστικὴ ἀλληλογραφία (1)

Ὁ Ναρκιλέφ, ὁ ἐπιφορτισμένος τὰ τῆς ἀλληλογραφίας, ἀνέγνω γενομένη τῆ φωνῆ τὰς σπουδαιότερας ἐπιστολάς. Τὸ πλεῖστον τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἦσαν κρυπτογραφικαὶ καὶ εἶχον ἀποστα-

λῆ εἰς αὐτοὺς δι' εἰδικῶν ταχυδρόμων ἢ ἐμμέσως,—διότι ἐδυσπίστουν εἰς τὰ ταχυδρομεῖα.

Εἶχε θέσει αὐτὸς εἰς δύο φακέλλους: εἰς τὸν μὲν τὴν ἐξωτερικὴν ἀλληλογραφίαν, εἰς τὸν ἕτερον τὴν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ.

— Ἀνέγνω, πάσα: τὰς ἐπιστολάς τούτας. Ὡς ἀνακοινώσω ὑμῖν τὰς σπουδαιότερας.

ΠΙΕΝΝΗ

«Πρωτοποκράτης διαφόρων κοινωνιστῶν πολωνῶν καὶ μικρορρώσων, ὡς διανεμάντων εἰς τοὺς Ρουθῆνους τῆς Οὐγγαρίας βιβλία καὶ φυλλάδια ἀπηγορευμένα.»

ΕΛΛΑΣ

«Ἡ ἐκδοσις κοινωνιστικῆς ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον *Ἑλληνικὴ Δημοκρατία*, ἣ: οἱ συντάκται ἐφυλακίσθησαν χιμεσίως.»

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

«Τὸ γερμανικὸν κοινωνιστικὸν κόμμα ποιεῖται καθ' ἑκάστην προόδου, αἰτίνες ἐρεθίζουσι τὰ νεῦρα τοῦ Βίσμαρκ καὶ ταχύνουσι τοὺς ὕπνου του. Μὴ κατορθώσας νὰ διευθύνῃ τὸ κίνημα τοῦτο καὶ νὰ διευθύνῃ τοὺς ἀρχηγούς, εἶρε νευρόσπαστόν τι, ὅπερ ἔθετο ἐπὶ κεφαλῆς ἐργατικοῦ τινος συνεδρίου. Οἱ ἐργάται προχωροῦσι δὴθεν εἰς αὐτό, ἀλλὰ γελῶσιν ὑπὸ τὸν μύστακα.»

ΑΓΓΛΙΑ

«Ἡ βιομηχανικὴ κρίσις ἐπιτείνεται ὁπτημέραι. Ἡ κατάστασις τῶν ἐργατῶν καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον οἰκτρά. Ἐλάττωσις τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἡμερομισθίου. Ἐντεῦθεν φοδῖρά ἀθλιότης καὶ ἀλλεπάλληλαι ἀπεργίαι, εἰς τε τὰ ἀγροτικὰ διαμερίσματα καθῶς καὶ εἰς τὰ μεταλλεῖα. Πανταχοῦ δυσἀρέσκεια, ἐρεθισμός, ἐργατικαὶ διαμαρτυρήσεις. Ἐν Λονδίῳ, ἀπεργία τῶν κτιστῶν.»

ΒΕΛΓΙΚΗ

«Ἡ μεταξὺ ἰδιοκτητῶν καὶ ἐργατῶν πάλη ἐπιτείνεται. Σπουδαία στάσις ἐν Seraing. Ἐφρονέθησαν καὶ ἐτραυματίσθησαν πολλοί.»

ΙΤΑΛΙΑ.

«Ταραχαὶ ἐν Φερράρα καὶ Παλλαμπρούτζη. Φοβερὰ ἀθλιότης ὑποδοθησῆς τὸ κοινωνιστικὸν κήρυγμα. Οἱ ἐκεῖ ἀδελφοὶ τείνουσιν ἡμῖν τὴν χεῖρα κρίζοντες: Θάρρος!»

— Δὲν θὰ λείψω ἡμῖν τὸ θάρρος, εἶπεν ὁ πρίγγιψ Σιλίνος. Ἡ σπουδαία αὕτη ἀλληλογραφία δὲν νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ προσεχοῦς τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν φύλλου.

— Πάντες οἱ λαοί, προσέθετο ὁ Ναρκιλέφ, εὐρίσκονται ἐν ταῖς δδύναμις τοῦ τοκετοῦ τῆς χειραφετήσεώς των. Ἰδοὺ νῦν ἡ ἐσωτερικὴ ἡμῶν ἀνταπόκρισις.

ΚΥΒΕΡΝΕΙΟΝ ΣΟΥΜΑΡΑΣ

«Ἡ Μάτσα Σουδοτίνη, καταδικασθεῖσα ἐπὶ ἐγκλήματι κοινωνιστικοῦ κηρύγματος, ἀπέθανεν εἰκοσιδιέτης, ἐν τινι μικρῷ χωρίῳ ὅπου τὴν εἶχον ἐξορίσει μακρὰν τῶν φίλων τῆς καὶ πάντων στερουμένη. Πολλοὶ ἔτι εἶναι ἐτοιμοθάνατοι.»

— Πρέπει ὅσον τάχιστα νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς αὐτοὺς βοήθειαι, εἶπεν ὁ δόκτωρ Πολέτιν.

— Εἶναι δύσκολοι, παρετήρησεν ὁ Πλαδλιβσκις, νὰ ἀποστείλωμεν αὐτοῖς βοήθειαν, χωρὶς νὰ δώσωμεν ὑπονοίας.

— Τότε πρέπει νὰ ἀποστείλωμεν ἑκακτον ἀπεσταλμένον, εἶπεν ὁ πρίγγιψ.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές.)

ΒΙΚΤΩΡΙΑΝΟΣ ΣΑΡΔΟΥ

Μυθιστόρημά τι ἐπιγραφόμενον *Καρλίνος* καὶ δημοσιευθὲν ἀντὶ εὐτελοῦς τιμῆς εἰς τὸν *Φιγαρά* δὲν ἔσχε καλὴν τύχην καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Σαρδοῦ ἐμεινεν ἔτι ἀγνωστον. Μὴ ἀποθαρρυνθεὶς ὅμως συνέγραψε πάλιν μέγα δράμα, ἐπιγραφόμενον *Fleur de Liane*, οὗτινος ἡ σκηνὴ ὑπετίθετο εἰς Καναδᾶν.

Ἄλλ' οὐδὲ τὸ δράμα τοῦτο ἔσχεν ἑκδοσιν ἐπιτυχή. Πλὴν ἐνῶ καὶ τὸ νέον τοῦτο ἔργον ἐναυάγει ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἕτερον ἔργον, περιτόπον γενόμενον, ὁ *Κωφός* δὲ συγγραφέων ἀρκούντως γνωστῶν, τοῦ Παύλου Φεβάλ καὶ Ἀνικῆτου Βουρζοᾶ ἐπλήρου τὰ θυλάκια δολῶν τῶν ἐργολάβων τῶν θεάτρων τῶν Παρισίων καὶ τῆς Εὐρώπης.

Ὁ Σαρδοῦ, ὅστις εἶχε λάβει μέρος οὐ μικρὸν εἰς τὸ νέον τοῦτο ἔργον, ὅστις πρῶτος ἐφραντάσθη καὶ ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν Φεβάλ τὴν ἰδέαν καὶ τὴν ὑπὸν τοῦ δράματος, οὐδὲ χρήματα εἶχεν ἐν τῷ θεατρικῷ κόσμῳ, οὐδ' ἐβλεπε τὸ ὄνομα του ἀναγγελλόμενον εἰς τὰ προγράμματα!

(1) Ἡ ἀλλ' ἡ ὄγγραφισ αὐτὴ εἶναι ἀθηναικὴ.